

Arrest

nr. 295 266 van 10 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. ZAMANI
Frans Gasthuislaan 33
1081 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 22 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. ZAMANI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Oegandese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op X 1987.

1.2. Verzoeker dient op 9 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 9 augustus 2023 een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats.

1.4. Verzoeker wordt, middels videoconferentie, gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 4 september 2023, evenals op 8 september 2023.

1.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 13 september 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Oegandese nationaliteit te bezitten, tot de Mugisu etnie te behoren en het protestante geloof te belijden. U werd geboren in Mulago Hospital. U groeide op in Bweyogerere. Uw moeder Agnes Nabukonde overleed in 1996. In 1997 verhuisde u naar Sobongo district. U trok in bij uw tante Ester Wasemba. In 1998 tot 2002 woonde u in Nkoma Mbaale. Vervolgens ging u terug naar Bweyogerere. In 2010 opende u een zaak in Ben Kiwanuka. U trouwde enkele jaren later met Francine Mutabazi. In 2017 werd u politiek actief. U demonstreerde met een groep tegen het opheffen van de maximumleeftijd voor de president. U werd gearresteerd. U werd na een week op het politiebureau doorgestuurd naar de rechtbank. Vervolgens zat u een maand vast, waarna u werd vrijgelaten op borgtocht. In 2018 ging u bij de beweging van Bobi Wine die oppositie voerde tegen de zittende president Yoweri Museveni. In augustus 2018 ging u naar Arrua om steun te betuigen aan een van de kandidaten van jullie beweging. U werd echter gearresteerd. Vervolgens zat u twee weken en twee maanden in de cel. Nadat u werd vrijgelaten keerde u terug naar Kampala. Enkele maanden later – in maart of april 2019 – werd u opnieuw aangehouden en ondervraagd over de plannen van Bobi Wine. Uiteindelijk werd u in juni of juli 2019 vrijgelaten nadat de autoriteiten doorhadden dat u eigenlijk niets wist. Na uw vrijlating besloot u even minder actief te worden en ging u achter de schermen werken voor de organisatie. In oktober 2022 werd u opnieuw gearresteerd door de Oegandese autoriteiten. Ze folterden u en vroegen u wat het plan was van Bobi Wine. U werd uiteindelijk op straat achtergelaten in een erg slechte staat. U werd naar het ziekenhuis gebracht en werd verzorgd. In november 2022 werd u opnieuw gearresteerd. Vervolgens vertelden ze u dat u zou moeten getuigen in de rechtbank tegen Bobi Wine. U moest hem beschuldigen van verraad en dit voor de rechtbank verklaren. U ging akkoord zodat u werd vrijgelaten. U besloot echter dat u dit niet wilde doen en reisde naar Kenia. U regelde ondertussen een visum om naar Canada te gaan. Uiteindelijk reisde u in juli 2023 naar Dubai vanuit Kenia. Toen u aankwam in Dubai, werd u echter toegang geweigerd op het vliegtuig naar Canada. U werd teruggestuurd naar Kenia. U kocht vervolgens vliegtickets naar Canada over Brussel. Op 8 augustus 2023 reisde u van vanuit Entebbe in Oeganda over Brussel naar Canada. Op 9 augustus 2023 kwam u aan in Brussel. Bij de overstap op het vliegtuig naar Canada werd u echter de toegang geweigerd. Men wilde u terugsturen naar Oeganda. U weigerde echter en diende een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in bij de luchtvaartpolitie.

U legde ter ondersteuning van uw VIB volgende documenten neer: een kopie van uw lidkaart van NUP, een kopie van een medisch attest van R & J medical clinic in Bweyogerere, een medisch attest van de centrumarts in Caricole, een verslag van de kerk in Kenia waar u woonde, een attest van goed gedrag uit Kenia en vijf kopieën van foto's. Verder werd uw Oegandees paspoort met Canadees visum in beslag genomen aan de grens, samen met de vliegtickets waarmee u reisde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Oeganda, wegens vrees voor vervolging door de Oegandese veiligheidsdiensten omdat u actief was bij de oppositie.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er wordt gewezen op de frappante tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen de opeenvolgende verklaringen die u bij de Belgische asielinstanties aflegde betreffende de vervolging die u zou ondergaan hebben in Oeganda.

Zo werd u in de vragenlijst van het CGVS (dd. 11/08/2023) gevraagd of u ooit bent gearresteerd. U antwoordde dat u in 2018 werd gearresteerd toen u protesteerde in steun voor Bobi Wine in Lila omdat jullie extra stemmen wilden ronselen voor een MP (member of Parliament). U werd toen gevangen genomen met een hele groep. U vertelde toen ook dat u in 2019 opnieuw werd gearresteerd door mensen gekleed in burger. U werd toen ondervraagd over Bobi Wine en uiteindelijk moest u een valse statement ondertekenen om vrijgelaten te worden. Sommige van uw vrienden werden vermoord en u werd uiteindelijk achtergelaten op straat en naar het ziekenhuis gebracht door omstaanders. U verklaarde er verder dat u in 2021 opnieuw werd gearresteerd tijdens de algemene verkiezingen en dat ze jullie toen veel sloegen. Ten slotte noemde u nog een laatste arrestatie, rond april 2022, en werd u bijna een maand vastgehouden. Echter, tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud met het CGVS (hierna NPO2) verklaarde u geheel andere zaken. Toen stelde u dat u voor het eerst in september 2017 werd gearresteerd nadat u met een groep andere jongeren besloot een vreedevol protest te organiseren. U was op dat moment nog niet geaffilieerd met Bobi Wine en zijn beweging. U werd vervolgens gearresteerd en na een maand pas vrijgelaten na het betalen van uw borg (NPO2, pp. 8-9). Daarnaast stelde u tijdens dit onderhoud dat u in augustus 2018 werd gearresteerd, nadat u naar Arrua was gegaan om een kandidaat-MP van jullie beweging te steunen. U stelde meer dan twee maand vastgezet te hebben (NPO2, p. 9). U verklaarde dat u nogmaals werd gearresteerd in maart/april 2019 en dat u vervolgens drie maanden werd vastgehouden (NPO2, p. 10). Vervolgens bleef u onder de radar tot oktober 2022, waarna u opnieuw werd gearresteerd en in elkaar werd geslagen en vervolgens voor dood werd achtergelaten op straat (NPO2, p. 10). U verklaarde verder nog dat u in november 2022 nogmaals werd gearresteerd en door de autoriteiten onder druk werd gezet om te getuigen tegen Bobi Wine en hem te beschuldigen van verraad (NPO2, p. 11). Het mag duidelijk zijn dat de feiten die u beschreef in uw eerste interview in de vragenlijst van het CGVS geheel verschillen van wat u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud met het CGVS beweerde. Immers bleken uw verklaringen tegenstrijdig wat betreft het aantal arrestaties – vier tegenover vijf; het tijdstip van de arrestaties – 2018, 2019, 2021 en april 2022 tegenover september 2017, augustus 2018, maart 2019, oktober 2022 en november 2022; en de eigenlijke gebeurtenissen – uw eerste arrestatie was plots niet meer in Lila (vermoedelijk Lira) en had niets te maken met uw steun aan een MP, nu was het uw tweede arrestatie die gelieerd was aan het steunen van een MP in Arrua, bij uw derde arrestatie moest u geen valse verklaring meer maken over Bobi Wine, nu was dit bij uw vijfde arrestatie en verder haalde u ook nog aan dat u helemaal niet werd gearresteerd bij de algemene verkiezingen in 2021 terwijl u dit eerder wel had gesteld. **Het feit dat dit over de gehele lijn incoherent is, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van al deze vervolgingsfeiten op fundamentele wijze.** De dossierbehandelaar vroeg tijdens dit tweede onderhoud op het CGVS dan ook of er nog andere zaken met u gebeurden terwijl u in Oeganda was. U antwoordde echter van niet, en stelde zelfs expliciet dat u louter de vijf arrestaties doormaakte die u had vernoemd tijdens datzelfde persoonlijke onderhoud (NPO2, p. 11). De dossierbehandelaar wees u vervolgens op het feit dat u in de vragenlijst van het CGVS had vermeld dat u over een arrestatie sprak in 2021. U antwoordde echter dat dit foute info was en dat het niet in 2021 was, maar wel in 2022. Toen de dossierbehandelaar vervolgens wees op het feit dat u in de vragenlijst van het CGVS ook had gezegd dat u in april 2022 ooit was gearresteerd, antwoordde u dat ze het misschien verkeerd begrepen en dat u zich toen eigenlijk niet zo goed voelde en dat er misschien een misverstand was (NPO2, p. 11). **Het loutere ontkennen van eerder gemaakte verklaringen en de plotse stelling dat u zich niet zo goed voelde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ kan niet als afdoende verklaring aangenomen worden voor de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden betreffende alle arrestaties en vervolgingsfeiten die u meemaakte in Oeganda.** Bovendien maakte u op geen enkel ander moment – noch aan het einde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS van bij de DVZ, noch aan het begin van uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS – gewag van problemen tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS.

Bijgevolg wordt er dan ook geen geloof gehecht aan geen enkele van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, waardoor ook de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd. Immers, indien u daadwerkelijk verschillende keren werd gearresteerd, gevangen werd genomen en gefolterd werd omwille van het feit dat u actie voerde tegen de Oegandese regering en de beweging van Bobi Wine steunde, kan er niet worden ingezien waarom u hier compleet tegenstrijdige verklaringen over zou afleggen.

Verder en niet in het minst wordt er op gewezen dat u op legale wijze, met een visum voor Canada, Oeganda heeft verlaten vanaf de internationale luchthaven van Entebbe in Oeganda. **Het feit dat u deze**

reis riskeerde met uw eigen paspoort, toont bovendien nogmaals aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van de Oegandese autoriteiten niet aan de realiteit beantwoordt. Immers kon u – zonder problemen met de Oegandese diensten belast met de grenscontrole (NPO2, p. 7) – Oeganda verlaten, wat logischerwijze niet het geval zou zijn indien u daadwerkelijk gevisieerd werd door de Oegandese autoriteiten omwille van het feit dat u actief was bij de oppositie.

Uit al het bovenstaande wordt dan ook geconcludeerd dat u niet wist te overtuigen dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omwille van uw vrees voor vervolging door de Oegandese veiligheidsdiensten omdat u actief was bij de oppositie.

Wat betreft de documenten die u voorlegde, wordt er vooreerst opgemerkt dat een document, om bewijskrachtig te zijn een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Wat betreft het **geneeskundige attest dat u voorlegde van R & J medical clinic in Bweyogerere**, wordt er op gewezen dat er reeds werd vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde wat betreft uw arrestatie en foltering op 5 oktober 2022. Het feit dat u een attest neerlegde kan deze geloofwaardigheid niet herstellen. Verder worden er vragen opgeworpen over de authenticiteit van het document. Zo valt op dat er heel algemeen wordt gesproken over blant - en niet blunt, wat nochtans het correcte adjectief is – trauma over the whole body en een concussion. Nochtans maakte u melding van de wonde aan uw oog die het gevolg was van uw arrestatie toen. Er kan dus wel verwacht worden dat dit ook zou aangegeven zijn. Het feit dat dit niet het geval is, is een aanwijzing voor het gefabriceerde karakter van dit document. Verder blijkt ook dat u Predinsolone werd voorgeschreven in plaats van Prednisolone en blijkt onderaan het attest geschreven dat het attest eigendom is van het hospitaal en bijgevolg bij ieder "vist" dient meegebracht te worden, in plaats van bij iedere "visit". Het lijkt niet onwaarschijnlijk dat een hospitaal op het sjabloon van zijn voorschriften zulke spelfouten zou corrigeren. Er zijn dan ook indicaties die wijzen op het gefabriceerde karakter van dit attest. Wat betreft **het geneeskundig getuigschrift dat u voorlegde uit het transitcentrum in Caricole**, wordt er op gewezen dat ook deze verklaringen niet overeen blijken te komen met wat u vertelde tijdens uw persoonlijke onderhoud met het CGVS. Vooreerst frappeert het dat u hierin louter melding maakte van twee arrestaties in 2018 en 2019, maar blijken ook andere elementen niet overeen te komen. Zo stelde u tijdens het onderhoud met het CGVS dat u het litteken aan uw oog opliep bij uw arrestatie in 2022 (NPO2, p. 10), terwijl u dit in het getuigschrift vernoemt in de context van uw arrestatie in 2019. Hoewel er in dit attest ook gewag wordt gemaakt van littekens, wordt er opgemerkt dat dit attest geenszins kan vaststellen in welke context deze verwondingen en littekens zijn opgelopen. Naast de vaststelling dat u nogmaals tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende de vervolging die u onderging in Oeganda, wordt er dan ook opgemerkt dat u ook misleidende verklaringen aflegde betreffende uw medische voorgeschiedenis. Verder wordt ook de bewijskracht van **de kopie van de foto die u neerlegde over de verwonding aan uw oog** meteen onderuit gehaald door de tegenstrijdige verklaringen die u aflegde over hoe u deze verwonding opliep. Daarnaast wordt er op gewezen dat een kopie van een foto een gemakkelijk te ensceneren momentopname betreft, waardoor de bewijswaarde dan ook relatief is. Deze laatste opmerking is eveneens geldig voor **de kopieën van foto's waarin u geboeid bent en waarin u in de rechtbank staat**. U stelde dat deze werden genomen toen u werd gearresteerd in september 2017, nadat u had geprotesteerd tegen de opheffing van de maximumleeftijd voor een Oegandese president. De kopieën van foto's kunnen hoogstens aantonen dat u ooit gearresteerd werd, maar kunnen geenszins aantonen dat dit was omwille van het feit dat u in september 2017 had geprotesteerd. Hetzelfde geldt voor de kopieën van de foto's in de rechtbank. Deze kunnen hoogstens aantonen dat u ooit in de rechtbank verscheen, maar niet dat dit was omwille van het feit dat u werd aangeklaagd voor het aanstoken van geweld of onwettige samenkomst. Wat betreft **de verklaringen die werden uitgegeven door de Flames of Glory kerk in Kenia en de gemeente in Kenia waar u verbleef, Oloiborsoito**, wordt er op gewezen dat dit hoogstens kan aantonen dat u even in Oloiborsoito, Kenia bij de Flames of Glory verbleef en dat u hier goed gedrag heeft vertoond. Waar u de **kopie van een lidkaart van NUP** voorlegde, wordt er op gewezen dat dit hoogstens kan aantonen dat u ooit een lidkaart van NUP heeft verkregen. Dit kan geenszins aantonen dat u daadwerkelijk werd gevisieerd door de overheidsdiensten of dat u de problemen kende die u beweerde te hebben. Bovendien wordt er op gewezen dat u reeds een medisch getuigschrift voorlegde waarvan de authenticiteit in vraag werd gesteld. De documenten die u voorlegde kunnen dan ook geenszins de geloofwaardigheid van uw relaas herstellen.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn middel:

"Voormelde wetgeving vermeldt dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Deze motivering moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet daarenboven afdoende zijn. D.w.z. draagkrachtig en deugdelijk.

Het principe van zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de gemachtigde van de minister de verplichting heeft om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvS 14 februari 2006, arrest nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, arrest nr. 167.411; RvV 25 mei 2010, arrest nr. 43.735; RvV 18 juli 2019, arrest nr. 224 105).

Het CGVS meent dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus noch voor de subsidiaire beschermingsstatus, omdat verzoeker zogenaamd tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd. Zo meent het CGVS dat de data die door verzoeker tijdens 4

zijn eerst interview voor de DVZ werd gegeven niet geheel overeenkomen met de data die werd medegedeeld tijdens het gehoor voor het CGVS.

Dienaangaande wenst verzoeker vooreerst op te merken dat de DVZ niet de tijd gaf aan verzoeker om zijn asielrelaas volledig en correct weer te geven. Er werd door de DVZ verschillende keren opgemerkt dat verzoeker zeer kort zijn asielrelaas moest meedelen, omdat de ondervrager van de DVZ geen tijd heeft en verzoeker voldoende tijd krijgt om alles tijdens het gehoor voor het CGVS mee te delen. Dit zorgde uiteraard ervoor dat verzoeker voortdurend werd opgejaagd tijdens zijn eerste interview door de DVZ waardoor hij uiteraard niet alles op een correcte wijze kon meedelen. Deze werkwijze van de DVZ is trouwens ook goed gekend bij het CGVS, omdat dit bijna in elk dossier wordt meegedeeld door de verzoekers om internationale bescherming.

Dat dit in casu wordt aangehaald door het CGVS om te besluiten dat het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig is, omdat verzoeker tijdens zijn interview voor de DVZ enkel viertal arrestaties heeft vermeld en tijdens het gehoor voor het CGVS vijftal arrestaties, is dan ook onbegrijpelijk.

Dat verzoeker tijdens zijn interview voor de DVZ heeft vermeld dat zijn eerste arrestatie in 2018 heeft plaatsgevonden en tijdens zijn gehoor voor het CGVS had vermeld dat deze wellicht vroeger was, zijnde in 2017 heeft louter te maken met het feit dat verzoeker tijdens zijn interview voor de DVZ werd opgejaagd en dus niet veel tijd kreeg om eens na te denken. Het is noodzakelijk en vooral menselijk om even na te denken wanneer er gebeurtenissen van zes jaar geleden worden opgehaald uit het geheugen. Als de DVZ een persoon tijdens zijn interview opjaagt is het dan ook menselijk dat er vergissingen worden gemaakt. Gelet op het feit dat verzoeker verschillende keren is gearresteerd en gemarteld, is het dan ook begrijpelijk dat hij zich kan vergissen over de precieze datum van een arrestatie. De vergissingen die verzoeker daarin heeft gemaakt is nooit over meerdere jaren en is correct weergegeven in het tijdsbestek waarin zijn problemen hebben plaatsgevonden.

Verder dient te worden opgemerkt dat verzoeker politiek actief was in Oeganda als lid van de National Unity Platform (NUP). Hij is lid geworden van deze organisatie sedert 2017, als reactie op de corruptie en onrechtvaardigheid van de Oegandese overheid. Verzoeker is ook een grote voorstander van Robert Kyagulanyi Ssentamu, beter bekend als 'Bobi Wine', oppositie van de Oegandese overheid en een parlements lid.

In 2017 verhoogde de Oegandese overheid de maximumleeftijd voor presidentskandidaten welke als een manoeuvre wordt aanzien, zodat Museveni zichzelf opnieuw verkiesbaar zou kunnen stellen. Om dit te kunnen realiseren werd in 2017 de Oegandese grondwet gewijzigd (stuk 4)

Als reactie op dit wetsvoorstel kreeg de People Power Movement in Oeganda meer aandacht, temeer vanaf het ogenblik dat Robert Kyagulanyi Ssentamu in april 2017 zich kandidaat stelde voor de parlementsverkiezingen en de beweging begon te leiden. Verzoeker wist uiteraard dat de People Power Movement op dat moment geen politieke partij was en pas in 2020 in zee ging met de National Unity and Reconciliation and Development Party. Wanneer de partij werd geregistreerd in 2020 veranderen zij ook de naam naar National Unity Platform (stuk 5)2.

Verzoeker was ook aanwezig in 2018 wanneer Robert Kyagulanyi Ssentamu ('Bobi Wine') campagne voerde in de 'by elections' voor het Arua district waar hij een andere kandidaat ondersteunde (Kassiano Wadri). Ondanks het feit dat verzoeker de naam van de kandidaat vergat, wist hij wel degelijk te plaatsen dat de kandidaat uiteindelijk de verkiezing won vanuit de gevangenis. Daarnaast wist verzoeker ook dat de chauffeur van Robert Kyagulanyi Ssentamu tijdens die protesten werd doodgeschoten en dat men vervolgens Robert Kyagulanyi Ssentamu zelf probeerde te zoeken in zijn hotel (stuk 6)3.

Verzoeker legde de hiernavolgende bewijsstukken voor ter staving van zijn asielrelaas: medisch getuigschrift van 2022 met betrekking tot de verwondingen aan zijn oog en foto's, lidkaart van NUP, getuigschrift van een kerk in Kenya en het Belgische medische attest van gesloten centrum Caricole.

Met betrekking tot het Oegandese medische getuigschrift wordt door het CGVS gesteld dat het onwaarschijnlijk is dat een hospitaal spelfouten zou maken, zijnde 'blant trauma' in plaats van 'blunt trauma' en ook nog 'vist' in plaats van 'visit' etc. Dat hierdoor het asielrelaas van verzoeker als ongeloofwaardig wordt beschouwd lijkt wel zeer kort door de bocht. Dit Oegandese ziekenhuis kan op het internet enkel op Facebook worden gevonden. Uit de Facebooksite blijkt duidelijk dat deze site wordt beheerd door het ziekenhuis zelf. Wanneer deze Facebook-pagina nader wordt bekeken, valt op dat het ziekenhuis inderdaad spellings- en grammaticale fouten maakt in het Engels. Dit wordt geïllustreerd door het hiernavolgende voorbeeld: (stuk 7)4: 6

"Our dear clients who need complex surgeries, we are currently partnering with medivenu company from India to solve or improve on your health conditions.

Services include organ transplants, neuro surgeries, joint replacement and other artificial implants, Cancer treatment, IVF treatment.

Incase you have your patient who needs very good and easy access to the above services please contact us using the numbers provided on our page for more details.

Thanks"

Dit bericht zou als volgt kunnen worden verbeterd:

Our dear clients in need of complex surgeries, we are currently partnering with Medivenu, a company based in India, to address and improve your health conditions. Our services encompass organ transplants, neurosurgeries, joint replacements, and other artificial implants, as well as cancer treatment and IVF procedures.

If you have patients who require excellent and easily accessible services in the aforementioned areas, please contact us using the numbers provided on our page for more details.

Thank you.

Dat dit ziekenhuis spellings- en grammaticale fouten maakt in zijn communicatie kan niet worden toegekend aan verzoeker. Dit kan evenmin als reden worden aangehaald om hierdoor het asielrelaas van verzoeker als ongeloofwaardig af te wijzen. Het CGVS nota bene specialist in herkomstlanden dient evenwel op de hoogte te zijn van dit alles in Oeganda. Gelet op het voorgaande dient te worden opgemerkt dat het CGVS hiermee inderdaad zeer kort door de boogt gaat om te stellen dat verzoeker zijn stavingstukken heeft gefabriceerd.

Het Belgische medisch attest van het gesloten centrum, Caricole spreekt de data tegen van het medisch getuigschrift uit Oeganda, maar dit komt door het feit dat het Belgische medisch attest in het Nederlands werd opgemaakt en verzoeker dit niet kon lezen en hiermee na de beslissing van het CGVS werd geconfronteerd. Het lijkt erop dat de Belgische arts een aantal data door elkaar heeft gehaald, omdat het in casu verschillende littekens betreffen die op verschillende tijdstippen werden aangebracht. Dit werd ondertussen ook rechtgetrokken door de Belgische arts in een nieuw stuk 3. Uit dit nieuw stuk 3 blijkt verder ook dat de Belgische arts duidelijk het hiernavolgende heeft verklaard:

"Besluit: litteken van 1cm en de aangeboden foto's van de patiënt kunnen overeenkomen met het verhaal. Vaststelling en verhaal kunnen overeenkomen."

Dat een Belgische objectieve arts duidelijk stelt dat de vaststelling en het verhaal van patiënt kunnen overeenkomen is dan ook een vaststelling die ernstig dient te worden genomen.

Over de foto van de verwondingen aan het oog van verzoeker, heeft het CGVS in de bestreden beslissing gesteld dat dit eenvoudig in scene te zetten is. Dienaangaande wenst verzoeker op te merken dat het litteken steeds zichtbaar is, wat het ensceneren erg moeilijk maakt.

Ook het lidmaatschap van de NUP wordt niet betwist, er is enkel geen aanduiding van wanneer tot wanneer dit dan was. Zoals echter blijkt uit objectieve informatie is het onmogelijk lid te zijn geweest voor 2020 aangezien de partij toen nog niet bestond. Een rapport van de advocaat van Bobi Wine werd gepubliceerd door TASCC en documenteert de oppressie tegen de politieke oppositie in Oeganda, met name geconcentreerd tegen de NUP leden. Bobi Wine schatte in februari 2021 dat meer dan 3000 leden in de gevangenis zaten en deelde een lijst met 423 leden die op dat moment nog vermist waren. Het lijkt hier dus wel degelijk over systematische vervolging te gaan. Een lidkaart van de NUP zou dus niet zomaar mogen weggezet worden als een toevalligheid, zeker niet wanneer de bezitter ook een groot aantal littekens heeft op zijn lichaam (stuk 8)5.

De waarachtigheid van het document van de kerk in Kenya wordt niet betwist door het CGVS, maar kan volgens het CGVS op zich niet worden bewezen dat verzoeker op dat moment op de vlucht was. Verzoeker tracht dan ook met alle mogelijke middelen die hij heeft zijn situatie te verduidelijken. Echter, blijkt uit de bestreden beslissing dat het CGVS uitsluitend op zoek lijkt te zijn naar elementen om de geloofwaardigheid van verzoeker te ondermijnen. Hierdoor lijkt het erop dat het CGVS de verstrekte informatie met een zekere vooringenomenheid beoordeelt, wat resulteert in het beschouwen van alles als ongeloofwaardig. Deze werkwijze getuigt niet van een motivering die moet bestaan uit de juridische en feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering van de bestreden beslissing is verder ook niet draagkrachtig en deugdelijk.

De problemen die worden aangehaald door verzoeker worden bovendien ook bevestigd door de bovenvermelde objectieve bronnen en het Human Rights Watch rapport van 2022-2023 (stuk 9)

Uit het voorgaande blijkt derhalve dat het CGVS duidelijk niet gehandeld heeft conform Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991), artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht. De bestreden beslissing bevat dan ook geen voldoende motivering, daar er geen rekening werd gehouden met de huidige veiligheidssituatie van Oeganda, de beschikbare objectieve bronnen dienaangaande en het profiel van verzoeker.

'De beslissing die steunt op onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven is met machtsoverschrijding genomen' (R.v.St. 04 maart 1960, Brinkhuysen, nr. 7681; R.v.St. 30 september 1960, Janssens, nr. 8094; R.v.St. 23 november 1965, stad Oostende, nr. 11.519)

Krachtens de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen is het een substantiële vormvereiste dat motivering, en dan nog noodzakelijkerwijze een juiste en juridisch aanvaardbare motivering dient te gebeuren van de door de overheid genomen beslissingen.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist en/of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven. De beslissing werd derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd, daar zij geen rekening houdt met de veiligheidssituatie van verzoeker in Oeganda. Zodoende, schendt deze beslissing Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991), artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht."

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende overtuigingsstukken toe:

"3. Belgisch medisch attest d.d. 20.09.2023;

4. Nieuwsartikel Reuter aangaande grondwetwijziging;

5. Nieuwsartikel The Guardian aangaande ontstaan van National Unity Platform;

6. Nieuwsartikel van The Observer Oegande;

7. Facebooksite van Oegande's hospitaal;

8. Nieuwsartikel aangaande rapport van de advocaat van Robert Kyagulanyi Ssentamu ('Bobi Wine') over de arrestaties van NUP leden"

3. Aanvullende nota's

Verzoeker heeft, ter terechtzitting, op 3 oktober 2023, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota overgemaakt, waarbij hij een document van het National Unity Platform neerlegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op

basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld,

rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153)

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten vanwege een vrees voor vervolging uitgaande van de Oegandese veiligheidsdiensten, omwille van zijn lidmaatschap bij het National Unity Platform (hierna: NUP). Voor een verdere samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas, dat door verzoeker niet wordt betwist.

5.1.2. In de bestreden beslissing wordt op pertinente wijze gewezen op de frappante tegenstrijdigheden die werden afgelegd tussen de opeenvolgende verklaringen bij de Belgische asielinstanties betreffende de vervolging die verzoeker zou hebben ondergaan in Oeganda. Zo kan worden gelezen dat:

“Zo werd u in de vragenlijst van het CGVS (dd. 11/08/2023) gevraagd of u ooit bent gearresteerd. U antwoordde dat u in 2018 werd gearresteerd toen u protesteerde in steun voor Bobi Wine in Lila omdat jullie extra stemmen wilden ronselen voor een MP (member of Parliament). U werd toen gevangen genomen met een hele groep. U vertelde toen ook dat u in 2019 opnieuw werd gearresteerd door mensen gekleed in burger. U werd toen ondervraagd over Bobi Wine en uiteindelijk moest u een valse statement ondertekenen om vrijgelaten te worden. Sommige van uw vrienden werden vermoord en u werd uiteindelijk achtergelaten op straat en naar het ziekenhuis gebracht door omstaanders. U verklaarde er verder dat u in 2021 opnieuw werd gearresteerd tijdens de algemene verkiezingen en dat ze jullie toen veel sloegen. Ten slotte noemde u nog een laatste arrestatie, rond april 2022, en werd u bijna een maand vastgehouden. Echter, tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud met het CGVS (hierna NPO2) verklaarde u geheel andere zaken. Toen stelde u dat u voor het eerst in september 2017 werd gearresteerd nadat u met een groep andere jongeren besloot een vreedevol protest te organiseren. U was op dat moment nog niet geaffilieerd met Bobi Wine en zijn beweging. U werd vervolgens gearresteerd en na een maand pas vrijgelaten na het betalen van uw borg (NPO2, pp. 8-9). Daarnaast stelde u tijdens dit

onderhoud dat u in augustus 2018 werd gearresteerd, nadat u naar Arrua was gegaan om een kandidaat-MP van jullie beweging te steunen. U stelde meer dan twee maand vastgezet te hebben (NPO2, p. 9). U verklaarde dat u nogmaals werd gearresteerd in maart/april 2019 en dat u vervolgens drie maanden werd vastgehouden (NPO2, p. 10). Vervolgens bleef u onder de radar tot oktober 2022, waarna u opnieuw werd gearresteerd en in elkaar werd geslagen en vervolgens voor dood werd achtergelaten op straat (NPO2, p. 10). U verklaarde verder nog dat u in november 2022 nogmaals werd gearresteerd en door de autoriteiten onder druk werd gezet om te getuigen tegen Bobi Wine en hem te beschuldigen van verraad (NPO2, p. 11). Het mag duidelijk zijn dat de feiten die u beschreef in uw eerste interview in de vragenlijst van het CGVS geheel verschillen van wat u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud met het CGVS beweerde. Immers bleken uw verklaringen tegenstrijdig wat betreft het aantal arrestaties – vier tegenover vijf; het tijdstip van de arrestaties – 2018, 2019, 2021 en april 2022 tegenover september 2017, augustus 2018, maart 2019, oktober 2022 en november 2022; en de eigenlijke gebeurtenissen – uw eerste arrestatie was plots niet meer in Lila (vermoedelijk Lira) en had niets te maken met uw steun aan een MP, nu was het uw tweede arrestatie die gelieerd was aan het steunen van een MP in Arrua, bij uw derde arrestatie moest u geen valse verklaring meer maken over Bobi Wine, nu was dit bij uw vijfde arrestatie en verder haalde u ook nog aan dat u helemaal niet werd gearresteerd bij de algemene verkiezingen in 2021 terwijl u dit eerder wel had gesteld. Het feit dat dit over de gehele lijn incoherent is, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van al deze vervolgingsfeiten op fundamentele wijze”

5.1.3. Dit motief vindt steun in het administratief dossier, heeft betrekking op de kern van het vluchtrelaas en is pertinent, alsook draagkrachtig. Dat verzoeker er niet in slaagt om coherente verklaringen af te leggen omtrent dermate essentiële elementen van zijn vluchtrelaas, ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas op ernstige wijze. Verzoeker slaagt er in zijn verzoekschrift niet in om deze vaststellingen te verklaren of in een nieuw daglicht te plaatsen. Het algemene en ongefundeerde betoog in het verzoekschrift dat er in zodanig veel dossiers wordt aangedrongen op het feit dat het verhoor bij de DVZ steeds in twijfelachtige omstandigheden plaatsvindt, waarbij verzoekers zouden worden aangemaand om snel te zijn en voortdurend samen te vatten, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de concrete vaststelling *in casu* dat verzoeker aan het begin van zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft bevestigd dat hij geen opmerkingen had bij het gehoor bij DVZ, behalve dat hij de tweede naam van de vader van zijn vrouw was vergeten (zie notities persoonlijk onderhoud I, NPO I, p. 5). Verder heeft verzoeker bevestigd dat hij dat hij hier alle elementen heeft kunnen aanhalen die aanleiding hebben gegeven tot zijn vertrek uit Oeganda. Ook uit het verslag van het gehoor bij DVZ blijkt dat zijn verklaringen hem werd voorgelezen in het Engels en dat hij middels het plaatsen van zijn handtekening bevestigd heeft dat zijn verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan hem voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, “vragenlijst CGVS”, p. 2). De Raad wijst er verder op dat het feit dat hij kort op de vragen diende te antwoorden, niets afdoet aan de verwachting dat verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, alle elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De duur van het interview is hierbij irrelevant. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij coherente verklaringen aflegt over de essentiële elementen van zijn relaas. Zoals blijkt uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, heeft de *protection officer* verzoeker bovendien ook geconfronteerd met de vastgestelde tegenstrijdigheden, met betrekking tot het aantal arrestaties en de omstandigheden hiervan. De Raad treedt de commissaris-generaal bij, in zijn beoordeling dienaangaande dat: “De dossierbehandelaar wees u vervolgens op het feit dat u in de vragenlijst van het CGVS had vermeld dat u over een arrestatie sprak in 2021. U antwoordde echter dat dit foute info was en dat het niet in 2021 was, maar wel in 2022. Toen de dossierbehandelaar vervolgens wees op het feit dat u in de vragenlijst van het CGVS ook had gezegd dat u in april 2022 ooit was gearresteerd, antwoordde u dat ze het misschien verkeerd begrepen en dat u zich toen eigenlijk niet zo goed voelde en dat er misschien een misverstand was (NPO2, p. 11). Het loutere ontkennen van eerder gemaakte verklaringen en de plotse stelling dat u zich niet zo goed voelde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS bij de DVZ kan niet als afdoende verklaring aangenomen worden voor de hierboven vastgestelde tegenstrijdigheden betreffende alle arrestaties en vervolgingsfeiten die u meemaakte in Oeganda. Bovendien maakte u op geen enkel ander moment – noch aan het einde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS van bij de DVZ, noch aan het begin van uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS – gewag van problemen tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS.”

5.1.4. De stelling van verzoeker dat het menselijk is om even na te moeten denken wanneer er gebeurtenissen van zes jaar geleden worden opgehaald uit het verleden, kan evenmin volstaan om de vaststellingen in de bestreden beslissing te verklaren. Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om zijn of haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn of haar asielaanvraag en het is aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Belgische asielinstanties, en dit reeds vanaf het eerste gehoor bij de DVZ. Zoals reeds gezegd, hebben de vastgestelde tegenstrijdigheden betrekking op fundamentele elementen van zijn vluchtrelaas. Van dergelijk fundamentele elementen, mag verwacht worden dat verzoekers verklaringen dienaangaande coherent zijn doorheen zijn verschillende gehoren, zelfs indien de feiten betrekking hebben op een langere tijd geleden. Dit geldt te meer daar uit een lezing van de vragenlijst, afgelegd bij DVZ, ook geenszins blijkt dat verzoeker moeilijkheden had om de concrete data en omstandigheden van zijn arrestaties te herinneren, noch dat hij heeft aangegeven dat hij meer tijd nodig had om deze correct te herinneren en dat hem deze tijd niet werd gegeven. Indien verzoeker van oordeel was dat hij in het beperkte tijdsbestek van het gehoor bij DVZ niet ins staat was om alle omstandigheden en data correct weer te geven, stond het hem vrij dit als zodanig aan te geven. Wanneer hij er echter voor opteert om concrete verklaringen af te leggen, mag worden verwacht dat deze verklaringen overeenstemmen met de later afgelegde verklaringen, *quod non in casu*.

5.1.5. De Raad merkt bijkomend nog op dat verzoeker ook tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, omtrent de vraag of er ooit een proces voor de rechtbank werd gestart, dan wel of hij ooit werd veroordeeld. Zo antwoordde hij immers ondubbelzinnig “nee” op deze vragen tijdens de vragenlijst, afgelegd op DVZ. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dan weer dat hij wel degelijk werd veroordeeld in de rechtbank (zie NPO II, p. 7).

5.1.6. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verder de gehele ontstaansgeschiedenis van het National Unity Platform schetst, evenals diens verbondenheid met de People Power Movement, dient te worden opgemerkt dat verzoeker hiermee niet *in concreto* een persoonlijke vervolgingsvrees aantoonst. Ook de algemene landeninformatie, waarnaar verzoeker in zijn verzoekschrift, verwijst volstaat niet. De loutere verwijzing naar algemene rapporten over de toestand in het land van herkomst kan geenszins volstaan om aan te tonen dat ook verzoeker bij terugkeer naar Oeganda aan een dergelijke behandeling zal worden onderworpen. Uit de landeninformatie, waarnaar verzoeker verwijst, blijkt weliswaar dat politieke opposanten in Oeganda kunnen worden geïdoleerd. Zo blijkt uit het arrest van Human Rights Watch dat twee parlementariërs werden gearresteerd en dat er tevens politieke opposanten worden ontvoerd. Dat deze praktijk voorkomt, betekent evenwel niet dat verzoeker zich in dergelijke situatie bevindt. In weersprek van wat verzoeker voorhoudt, blijkt uit de landeninformatie niet dat er sprake is van een systematische vervolging van alle leden van de NUP. Het louter hebben van een lidkaart van NUP, volstaat niet om een persoonlijke vervolgingsvrees aan te tonen. De Raad wijst erop dat de commissaris-generaal in verzoekers geval terecht heeft gewezen op de flagrante tegenstrijdigheden in het aantal, de data en de omstandigheden van de voorgehouden arrestaties en mishandelingen, zodat de geloofwaardigheid van de aangevoerde vluchtmotieven op losse schroeven komt te staan. In de bestreden beslissing werd verder ook op pertinente wijze opgemerkt dat verzoeker op legale wijze, gebruikmakend van zijn eigen paspoort, Oeganda heeft verlaten vanuit de internationale luchthaven van Entebbe. Dat verzoeker niet enkel het risico zou nemen om zich onder zijn eigen naam aan te bieden bij de grenscontroles, doch er tevens in slaagde om zonder problemen deze controle te passeren, ondergraaft op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid van de voorgehouden vrees. Dat iemand die vervolging vreest van de autoriteiten zich binnen handbereik van deze autoriteiten zou plaatsen door op reguliere wijze het land te verlaten, ondermijnt de ernst van deze voorgehouden vrees.

5.1.7. Wat betreft de door verzoeker voorgelegde documenten, wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld:

“Wat betreft het geneeskundige attest dat u voorlegde van R & J medical clinic in Bweyogerere, wordt er op gewezen dat er reeds werd vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde wat betreft uw arrestatie en foltering op 5 oktober 2022. Het feit dat u een attest neerlegde kan deze geloofwaardigheid niet herstellen. Verder worden er vragen opgeworpen over de authenticiteit van het document. Zo valt op dat er heel algemeen wordt gesproken over blanchement - en niet blanchement, wat nochtans het correcte adjectief is – trauma over the whole body en een concussion. Nochtans maakte u melding van de wonden aan uw oog die het gevolg was van uw arrestatie toen. Er kan dus wel verwacht worden dat dit ook zou aangegeven zijn. Het feit dat dit niet het geval is, is een aanwijzing voor het gefabriceerde karakter van dit document. Verder blijkt ook dat u Prednisolone werd voorgeschreven in plaats van Prednisolone en blijkt onderaan het attest geschreven dat het attest eigendom is van het hospitaal en bijgevolg bij ieder “visit” dient

meegebracht te worden, in plaats van bij iedere "visit". Het lijkt niet onwaarschijnlijk dat een hospitaal op het sjabloon van zijn voorschriften zulke spelfouten zou corrigeren. Er zijn dan ook indicaties die wijzen op het gefabriceerde karakter van dit attest."

De overtuiging van verzoeker dat het ziekenhuis ook in zijn communicatie op Facebook spellings- en grammaticale fouten maakt – waarbij hij verwijst naar een facebookpost, dewelke hij vervolgens corrigeert in een, volgens hem, beter opgestelde Engelste tekst – kan geen afbreuk doen aan de pertinente vaststelling dat het medisch attest ingaat op de arrestatie en foltering van 5 oktober 2022, waaromtrent verzoeker reeds tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, en dat het medisch attest bovendien gewag maakt van een trauma over het gehele lichaam en een hersenschudding, terwijl verzoeker verklaarde dat hij gewond geraakte aan zijn oog. Deze vaststellingen leggen de bewijswaarde van dit medisch attest sterk onder druk.

"Wat betreft het geneeskundig getuigschrift dat u voorlegde uit het transitcentrum in Caricole, wordt er op gewezen dat ook deze verklaringen niet overeen blijken te komen met wat u vertelde tijdens uw persoonlijke onderhoud met het CGVS. Vooreerst frappeert het dat u hierin louter melding maakte van twee arrestaties in 2018 en 2019, maar blijken ook andere elementen niet overeen te komen. Zo stelde u tijdens het onderhoud met het CGVS dat u het litteken aan uw oog opliep bij uw arrestatie in 2022 (NPO2, p. 10), terwijl u dit in het getuigschrift vernoemt in de context van uw arrestatie in 2019. Hoewel er in dit attest ook gewag wordt gemaakt van littekens, wordt er opgemerkt dat dit attest geenszins kan vaststellen in welke context deze verwondingen en littekens zijn opgelopen. Naast de vaststelling dat u nogmaals tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende de vervolging die u onderging in Oeganda, wordt er dan ook opgemerkt dat u ook misleidende verklaringen aflegde betreffende uw medische voorgeschiedenis".

Verzoeker voegt thans bij zijn verzoekschrift een nieuw attest van de arts van het gesloten centrum bij, waarin de data van de arrestaties worden gecorrigeerd en waarbij wordt aangegeven dat de vermeldde littekens kunnen overeenstemmen met het vluchtrelaas, evenals dat verzoeker ten gevolge van dit voorval depressieve gedachten en angstige gevoelens vermeldt. In deze wijst de Raad erop dat een medisch rapport niet als alleenstaand kan worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Hoewel de documenten het bestaan van bepaalde (mentale) letsels kunnen aantonen, vormt het neergelegde stuk geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels en problemen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn of haar bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de problemen en letsels, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de problemen of letsels werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Uit een lezing van het attest, evenals van het corrigerende attest, blijkt ook duidelijk dat de arts bij het vaststellen de eventuele achterliggende feiten van de littekens afhankelijk is van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de letsels of problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van de medische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op. Zoals hierboven reeds vastgesteld zijn de achterliggende vervolgingsfeiten ongeloofwaardig bevonden. Wanneer de beperkte bewijswaarde van dit attest verder wordt gezien in samenhang met verzoekers relaas dat iedere positieve overtuigingskracht mist, kan de Raad niet anders dan besluiten dat verzoeker in dit geval niet aannemelijk maakt dat de littekens en mentale problemen zouden zijn opgelopen in de door hem beschreven context van zijn vluchtrelaas. Dat verzoeker een verwonding zou hebben opgelopen aan zijn oog – waarvan hij tevens een foto heeft neergelegd – maakt nog niet dat, gelet ook op de hierboven reeds gedane vaststellingen, moet worden aangenomen dat deze verwonding ook is opgelopen in de door verzoeker geschetste omstandigheden.

De Raad stelt vast dat verzoeker verder volgende overwegingen, die door de Raad worden bijgetreden, in de bestreden beslissing onbesproken laat.

"Deze laatste opmerking [d.i. dat een kopie van een foto een gemakkelijk te insceneren momentopname betreft, waardoor de bewijswaarde dan ook relatief is] is eveneens geldig voor de kopieën van foto's waarin u geboeid bent en waarin u in de rechtbank staat. U stelde dat deze werden genomen toen u werd gearresteerd in september 2017, nadat u had geprotesteerd tegen de opheffing van de maximumleeftijd voor een Oegandese president. De kopieën van foto's kunnen hoogstens aantonen dat u ooit gearresteerd werd, maar kunnen geenszins aantonen dat dit was omwille van het feit dat u in september 2017 had

geprotesteerd. Hetzelfde geldt voor de kopieën van de foto's in de rechtbank. Deze kunnen hoogstens aantonen dat u ooit in de rechtbank verscheen, maar niet dat dit was omwille van het feit dat u werd aangeklaagd voor het aanstoken van geweld of onwettige samenkomst. Wat betreft de verklaringen die werden uitgegeven door de Flames of Glory kerk in Kenia en de gemeente in Kenia waar u verbleef, Oloiborsoito, wordt er op gewezen dat dit hoogstens kan aantonen dat u even in Oloiborsoito, Kenia bij de Flames of Glory verbleef en dat u hier goed gedrag heeft vertoond."

Met betrekking tot de kopie van een lidkaart van NUP, kan de Raad volstaan met het verwijzen naar de hierboven gedane vaststelling, dat verzoeker niet aantoont dat er in Oeganda sprake is van een systematische vervolging van alle leden van NUP en dat er evenmin geloofwaardige verklaringen voorliggen, die een individuele en persoonlijke vervolgingsvrees van verzoeker aannemelijk maken.

5.1.8. Wat betreft het document dat verzoeker bij aanvullende nota heeft overgemaakt, moet worden vastgesteld dat dit evenmin enig nieuw licht op de zaak werpt. De Raad wijst er vooreerst op dat het document dateert van 30 juli 2023, zodat het geenszins duidelijk is waarom verzoeker dit document niet eerder heeft overgemaakt aan de commissaris-generaal. Verzoekers verzoek om internationale bescherming dateert immers van 9 augustus 2023. Verder kan uit het document – dat bovendien een scan, kopie of foto betreft – ook niet met zekerheid worden afgeleid dat dit daadwerkelijk afkomstig is van de “*secretary general*” van NUP. Uit een lezing van het attest blijkt ook dat de brief duidelijk werd opgesteld op vraag van verzoeker, zodat dit een sterk gesolliciteerd karakter heeft. Er wordt ook niet *in concreto* ingegaan op verzoekers problemen in Oeganda, waarbij niet wordt ingegaan op de concrete arrestaties en veroordeling. Integendeel, stelt het attest enkel dat er sprake is van doodsb bedreigingen en pogingen tot onwettige arrestaties (“*illegal attempted arrests*”). Gelet op deze vaststellingen, is de neergelegde brief dan ook niet van aard om de gedane beoordeling van het vluchtrelaas om te buigen.

5.1.9. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Oeganda kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op zijn vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon.

5.2.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”. De Raad stelt vast dat verzoeker niet aantoont dat er in Oeganda actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het administratief dossier bevinden zich evenmin redenen om aan te nemen dat dit zo zou zijn.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te

stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Engels machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt. Evenmin blijkt dat er sprake is van enige vorm van vooringenomenheid.

5.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend drieëntwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
V. LAUDUS,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

V. LAUDUS

N. DENIES